

عنوان مقاله:

ارزیابی منظر صوتی در فضاهای شهری (نمونه موردی پیاده راه خیام، شهر ارومیه)

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی ایران، دوره 7، شماره 12 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمود قلعه نویی - هنر اصفهان

نسرین محسن حقیقی - دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

صوت و منظر صوتی به عنوان محرک های احساس هستند که کیفیت فضاهای شهری را تحت الشعاع قرار می دهند. صوت به عنوان جزئی تفکیک ناپذیر از اتمسفر شهری بر رفتار عابران، انتخاب فضا برای ماندن یا عبور، ادراک عابران از فضای شهری و در کل بر کیفیت فضای شهری تاثیر می گذارد. امروزه افزایش و تعدد منابع صوتی مانند صدای ناشی از ترافیک، فعالیت های انسانی و صداهای مزاحم، منظر صوتی ناخوشایندی را ایجاد کرده و ادراک ذهنی صوتی مغشوشی را در شهروندان ایجاد می کند. این موارد اهمیت پرداختن به منظر صوتی در فضاهای شهری را روشن می کند. در این راستا پژوهش حاضر با هدف ارزیابی کمی و کیفی منظر صوتی در پیاده راه خیام، واقع در شهر ارومیه، به بررسی مساله پرداخته است. پژوهش حاضر کاربردی و به لحاظ ماهیت توصیفی - تحلیلی می باشد. به منظور ارزیابی، از روش مکمل کمی-کیفی استفاده شده است. شاخص فیزیکی صوت (LA_{eq}) با بررسی ادبیات مطالعه تبیین شده و در محدوده مورد مطالعه توسط سنجنده ی صوت $St-8851$ ارزیابی شد و برای ارزیابی کیفی، از ابزار پرسشنامه استفاده شد. به منظور جمع آوری داده های مورد نیاز، برداشت صوتی میدانی از 14 ایستگاه با فواصل 20 متری و پر کردن پرسشنامه ها از افراد حاضر در محدوده صورت گرفت. نتایج نشان داد به لحاظ کمی میانگین شاخص صوت در کل زمان برداشت در پیاده راه خیام در میانه ی محور کمتر از کناره های محور بوده است و حداکثر شدت صوت در کناره ها در ایستگاه 1 و 14 به ترتیب 72/87 و 73/4 دسی بل بوده که در محدوده حداکثر حد مجاز برای آسایش صوتی در فضاهای شهری می باشد. نتایج حاصل از پرسشنامه نشان داد میانگین رضایت از منظر صوتی در طیف لیکرت 2/71 بوده و مولفه های مکالمه و گفت و گو، صدای پرندگان و صدای قدم های افراد به ترتیب بیشترین سهم را در تبیین خوشایندی منظر صوتی محور خیام داشته اند.

کلمات کلیدی:

صوت، منظر صوتی، کیفیت فضای شهری، ارزیابی کمی - کیفی، راه خیام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018111>

